

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 13

Ақойид

Шинохти халифаи Худованд
дар замин

Ахволи Мансур ва заминасозии
ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

Нависандаи пурсиш:

Чамъе аз чавонони дӯстдори ҳазрати Маҳдӣ

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Махдӣ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Чамъе аз чавонони
дӯстдори ҳазрати Махдӣ

Тарихи пурсиш: 02/02/2015

Змини арзи салом меҳостем назари эшонро дар мавриди ин ҳадис бидонем:

Амирул мӯъминин Алӣ алайҳи салом мефармояд: Расули акрам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам фармуд: <<Марде аз мовароуннаҳр киём хоҳад кард ки ба ӯ <<Ҳорис ибни Ҳорис>> гуфта мешавад, фармондеҳи сипоҳ ва пешрави лашкариёни ӯ марде аст ки ба вай <<Мансур>> мегӯянд ва ҳукумату салтанатро барои оли Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам омода ва муҳаё мекунад ва ё қудрат ва султае барои эшон фароҳам месозад ҳам чунонки Қурайш барои Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам заминаи ҳукумати ӯро фароҳам намуданд. Бар ҳар фарди мусалмони мӯъмин вочиб аст вайро ёрӣ диҳад>>. (<<Иқдул дураб>>, с130).

[Ҳамчунин] меҳостем назари эшонро дар мавриди ин ҳадис бидонем:

Миёни Миррих (Баҳром) ва Зухал (Кийвон) ҳар ду сол як бор муқорина рух медиҳад. Аммо Алӣ (алайҳи салом), ҳаракати неруҳои Хуросонӣ ва Шуъайб ибни Солеҳ аз Самарқанд ба сӯи Ироқро дар пайи муқоринаи комили ин ду саёра (1) дар сол пеш аз киёми имом Махдӣ (алайҳи салом) медонад:

... Огоҳ бошед, шумо пас аз муддате, замонӣ кӯтоҳ хоҳед дошт ки дар он, гӯшае аз гуфторҳои ман ва низ анвоъи бурҳон ва дурустии онҳо барои шумо, ҳангоме тулуъи Баҳром ва Кийвон бо иқтирони дақиқ (1) ошкор хоҳад шуд. Дар ин ҳангом, ларзишҳо ва зилзилаҳо паёпай рӯх хоҳад дод ва аз соҳили Чайхун ба сӯи биёбони Бобул парчамҳое рӯй меоваранд ... (2).

1. Аз дидгоҳи мунаҷҷимини қадим, иқтирон дақиқ он аст ки ду ситора, дар як моҳ, ба як дараҷа ва дақиқа чамъ шаванд, ва ба таъбири мунаҷҷимини ҷадид, фосилаи онҳо, дар нигоҳи нозири

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зухури Маҳдӣ

заминӣ, камтар аз панҷ дараҷаи нучумӣ бошад.

2. Машорикул анворил яқин, с266, Хутбаи татанаҷҷия.

Посух ба пурсиши шумораи: 4

Тарихи посух ба пурсиш: 04/02/2015

Хабари ҳокӣ аз хуруҷи марде аз Фароруд ки ба ӯ <<Мансур>> гуфта мешавад дар пеши рӯйи марде ки ба ӯ <<Ҳорис ибни Ҳорис>> гуфта мешавад ба манзури заминасозӣ барои ҳукумати оли Мухаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, хабарӣ воҳид аст ки Абу Довуд дар сунани худ (ҷ2, с311) ба санади ҳасан дар назди аҳли ҳадис, аз Ҳилол ибни Амр, аз Алӣ, аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ривоят кардааст, вале дар нусхаҳои он ихтилоф вучуд дорад; Зеро зоҳир аз нусхаи матбуъ, вучуди <<Мансур>> дар пеши рӯйи <<Ҳорис ибни Ҳорис>> аст ки ғариб шумурда мешавад; Чароки шоҳид ва матобеъӣ барои он дар ривоёти дигар нест, вале зоҳир аз нусхаи Кундузӣ дар Янобеъул Мавадда (ҷ2, с51), ваҳдати <<Мансур>> ва <<Ҳорис>> ва адами муғойирати он ду бо якдигар аст ки шоҳид ва мутобеъӣ барои он дар ривоёти дигар вучуд дорад; Аз ин рӯ, бархӣ муҳаққиқон истизҳор кардаанд ки <<Ҳорис>> мазкур дар ин ривоят, ҳамон <<Мансури Хуросонӣ>> аст ва далилашон фориг аз нусхаи Кундузӣ он аст ки дар ривоёти дигар, асаре аз ин <<Ҳорис>> нест ва танҳо аз <<Мансур>> ба унвони қиём кунандае аз Хуросон ном бурда шудааст. Оре, Қозӣ Нуъмон дар Шарҳул Аҳбор (ҷ3, с359), аз Абурраззоқ, аз Алӣ, аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, хабари мазкурро ба наҳве ривоят карда ки ишғор дорад <<Мансур>> дар пеши рӯйи <<Маҳдӣ>> аст на дар пеши рӯйи мардӣ дигар; бо таваҷҷуҳ ба инки дар он омадааст: **«يَقُومُ رَجُلٌ مِنْ وَلَدِي، عَلَى مُقَدَّمَتِهِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْمَنْصُورُ، يُوطَأُ لَهُ -أَوْ قَالَ: يُمَكَّنُ لَهُ- وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ نَصْرُهُ»** Яъне: <<Марде аз фарзандони ман қиём мекунад, пеши рӯйи ӯ марде аст ки ба ӯ Мансур гуфта мешавад, барои ӯ заминасозӣ мекунад – ё фармуд: Барои ӯ имкон эҷод мекунад – бар ҳар мӯъминине вочиб аст ки ӯро ёрӣ кунад – ё фармуд: Иҷобат кунад>> Ва бар ин асос, <<Ҳорис>> аз алқоби Маҳдӣ алайҳи салом шумурда мешавад ки бинобар зоҳири бархӣ ривоёт, пеш аз зухури худ дар Хуросон аст ва бо <<Мансури Хуросонӣ>> ҳамроҳӣ мекунад; Чунонки дар ривоёте бо ишора ба парчамҳои сиёҳ омадааст **«فَإِنَّ فِيهَا خَلِيفَةَ اللَّهِ الْمَهْدِيِّ»**

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

(Муснади аҳмад, ҷ5, с277; Ҳоким, Ал-Мустадраку алалсаҳиҳайн, ҷ4, с502; Байҳақӣ, Далоъилул Набувва, ҷ6, с516); <<Ҳароина Маҳдӣ халифаи Худованд дар миёни онҳост>> Ва дар ривоятӣ дигар омадааст: «فَإِنَّ الْمَهْدِيَّ وَ النَّصْرَ مَعَهُمْ» (Ибни Мунодӣ, Ал-Малоҳим, с44); <<Ҳароина Маҳдӣ ва наср ба ба ҳамроҳи онон аст>>, илова бар инки мумкин аст <<Наср>> тасҳифи <<Мансур>> бошад ва дар асли ривоят омадааст: «فَإِنَّ الْمَهْدِيَّ وَ الْمَنْصُورَ مَعَهُمْ»; <<Ҳароина Маҳдӣ ва Мансур ба ҳамроҳи онон аст>> Ва ин маънои хубари Абу Довудро ошкор мекунад ва метавонад аз он боб бошад ки ривоёт шудааст: «مِنَ الْمَغْرِبِ يَقُومُ وَ أَصْلُهُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَ هُنَاكَ يَسْتَوِي قِيَامُهُ وَ يَتِمُّ أَمْرُهُ» (Ибни Ҳайюн, Шарҳул Ахбор, ҷ3, с364); <<(Маҳдӣ) аз Мағриб қиём мекунад, вале аслаш аз Машрик аст ва онҷо қиёмаш шакл мегирад ва кораш сомон меёбад>>.

Оре, ахбори ҳоқӣ аз хабари марде аз Хуросон бо парчамҳои сиёҳ барои даъват ба сӯй Маҳдӣ ва заминасозе барои ҳукумати он ҳазрат ки ба ӯ <<Мансур>> гуфта мешавад, маҳдуд ба ин як хабар нест (бингаред ба: Пурсиш ва посухи 318 ва 412); Чуз онки Мансури Ҳошимии Хуросонӣ, ҳар чанд ба ростӣ аз савоҳили Чайхун берун омадааст ва бе ҳеҷ тардиде ба сӯй Маҳдӣ даъват мекунад ва воқеъан барои ҳукумати он ҳазрат заминасозӣ мефармояд ва амалан парчамҳои сиёҳро дар тақобул бо парчамҳои сиёҳи доъиш барафроштааст, муддаъӣ нест ки ҳамон <<Мансури мавбӯд>> аст; Чароки қиёми ӯ ба ҳеҷ ваҷҳ қиёмӣ мавҳум ва сохтагӣ нест, бал ҳақиқатӣ айнӣ ва воқеъияте бар рӯй замин аст ки иддаёҳоро ба сохати он роҳе нест; Чароки хуруҷи ӯ аз Хуросон, як воқеъияти айнӣ аст ва парчамҳои сиёҳи ӯ дар баробари парчамҳои сиёҳи доъиш, як воқеъияти айнӣ аст ва даъвати ӯ ба сӯй Маҳдӣ ва заминасозиаш барои ҳукумати он ҳазрат, як воқеъияти айнӣ аст ва китоби бузурги ӯ <<Бозгашт ба Ислом>>, муҳандисӣ фарҳангӣ ва идеолоҳжик барои инқилоби ҷаҳонӣ аст. Бо ин васф, чи кӯтаҳфикранд касоне ки меҳоханд пой иддаёҳоро ба соҳти қудси ин наҳзати айнӣ ва воқеъӣ боз намоянд то бо ин шеваи кӯтаҳфикрона, ба матонат ва вазонати он латма бизананд ва бандағони моргазидаи Худоро дар бораи он ба шубҳа биандозанд ва даҳони ёвагӯёнро бар зидди он бигушоянд, дар ҳоле ки агар ба дунболи ҳақиқат буданд, онро бо ду чашми худ мушоҳида мекарданд ва агар ба дунболи воқеъият буданд, онро

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зухури Маҳдӣ

бо ду гӯши худ мешуниданд ва он хангом, муҳкамотро ба сабаби муташобеҳот во намегузоштанд!

Чанд рӯзи пеш марде аз сарзамини дур ба назди Мансури Ҳошими Хуросонӣ омад ва пас аз гуфтугӯи чанд, дасти ӯро гирифт ва арза дошт: <<Ман гувоҳӣ медиҳам ту ҳамон заминасози мавъуди Маҳдӣ ҳастӣ ки Паёмбари Худованд моро ба ҳамроҳи бо ӯ фармон дод!>> Он бузургвор чун ин суханро шунид, бедаранг дасти худро аз дасти он мард берун кашид ва бо итобе ба ӯ фармуд:

<<Даст аз ман бардор эй бародар! Оё ин хама роҳро аз сарзамини худ омадаи то манро дар бораи динам фиреб диҳӣ?! Ба Худо савганд ман заминаи зухури Маҳдиро месозам, вале аҳмият намедиҳам ки манро ба чи чиз меномӣ; Зеро ман осмони обиро сақфи худ ва замини хокиро фарши худ сохтам ва худро монанди порасанг дар укёнуи бало наяндохтаам то ту аз сарзамини хеш биёӣ ва манро мавъуд биномӣ! Оё ман <<Писари инсон>> нестам?! Пас манро <<Писари инсон>> бином ва дар роҳе ки пеш гирифтаам ҳамроҳиам кун; Чароки ман ба сӯи Маҳдӣ раҳсипорам ва бо ту ё бе ту ба ӯ хоҳам расид>>!

Сипас дар ҳоле ки бар меҳост, бо овози баланд фармуд:

<<Ман нидокунандае пеши рӯи Маҳдӣ ҳастам ки нидо мекунам: Роҳро боз кунед>>!

Акнун эй <<Қавонони дӯстдори Маҳдӣ>>!

Агар ба ростӣ <<Қавонони дӯстдори Маҳдӣ>> ҳастед бидонед ки ёрии <<Заминасози мавъуди зухури Маҳдӣ>> ба ин сабаб вочиб нест ки <<Мавъуд>> аст, бал ба ин сабаб вочиб аст ки <<Заминасози зухури Маҳдӣ>> аст ва шумо агар <<Қавонони дӯстдори Маҳдӣ>> ҳастед, бояд барои ёрии <<Заминасози зухури Маҳдӣ>> берун биёӣ, агарчи ӯро <<Мавъуд>> надонед! Хушо ба ҳоли касоне ки басират доранд; Чароки онон ҳақро дар паси ҳазор парда мебинанд ва бадо ба ҳоли касоне ки кӯранд; Чароки онон ҳақро агар чи дар баробарашон бошад намебинанд!

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

Аммо ривоёти марбут ба тақорини Мирриху Зухал ва далолати он бар ҳаводиси наздик ба зуҳури Маҳдӣ, ривоёти заъиф ва воҳид аст ки иттиқоъ ба он ҷойиз нест; Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки муҳолиф бо навоҳии Ислоҳ аз назар кардан барои пешгӯии ҳаводис аст, ҳар чанд монанди саҳар воқеият дошта бошад.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 2015/02/04

Нависандаи таълиқ: Ҷамъе аз ҷавонони дӯстдори ҳазрати Маҳдӣ

Бо эҳдои салом хидмати ҷаноби Хуросонӣ

❀ Аз инки ба саволоти мо посух додед сипосгузорем.

❀ Бо таваҷҷуҳ ба инки ҷавононӣ дӯстдори Паёмбар ва аҳли байти ӯ ҳастем худро муваззаф медонем то ба аҳодиси онҳо мурочиъа кунем ва бо кӯмаки олимонӣ чун шумо ва албатта аз рӯй ақл ва басират матолибро таҳлил намоём.

❀ Яқинан аҳли хурофот ва ҳадисгарой сирф нестем.

❀ Қатъан шуморо писари инсон ва бандае аз бандағони солах медонем ва на дар мавриди шумо ва на дар мавриди ҳеҷ каси дигаре гулув намекунем.

❀ Яқин дорем роҳи зуҳури ҳазрати Маҳдӣ амалгарой ва воқеъбинӣ аст.

❀ Худамонро ҳолӣ аз айб ва нуқс ва иштибоҳ намебинем.

❀ Дар ҳоли ҳозир танҳо коре ки аз дасти мо бар меояд муъаррифии китоби арзишманди шумо барои мутолеъа тавассути афроди дигар аст.

❀ Ҳамчунон дар ҳоли ҳозир қодир ба мусофират ба сарзамини шумо нестем.

❀ Ба лутф ва фазли Худованд умедворем ва мунтазири шароити оянда ҳастем то ба иқтисоди он фаъолиятҳои худро ҳамоҳанг кунем.

❀ Боз ҳам агар салоҳ медонед моро роҳнамоӣ бифармойед.

Аҳволи Мансур ва заминасозии ӯ барои зуҳури Маҳдӣ

Ассалому алайно ва ало ибодуллоҳи солиҳин
Ассалому алайкум ва раҳматуллоҳи ва баракоту

Посух ба таълики: 1

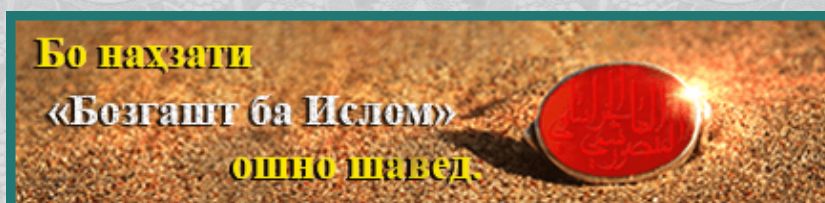
Тарихи посух ба таълик: 2015/02/05

Қавонони бо имон, маърифат ва басирати шумо ба ростӣ
<<Қавонони дӯстдори Маҳдӣ>> ҳастед ва дар ин ҳангомаи пурушуб,
аз қонуни тилло ва нуқра камёбтаранд. Мансури Ҳошими Хуросонӣ
ба шумо салом меғӯяд ва мефармояд:

<<Ҳангоме ки ҳамагон ба сӯй рост ва чап мегароянд, шумо
ба тариқати вусто устувор бимонед ва ҳангоме ки ҳамагон ба
сӯй Зайд ва Амр мешитобанд, шумо ба сӯй Маҳдӣ бигаройед.
Худовандро бисёр ёд кунед ва биҳиштро савдои худ қарор
дихед ва намозро дар аввали вақт барпо доред ва закотро
ба аҳлаш бипардозед ва ба падар ва модари худ некӣ кунед
ки дере бо онон нахоҳед монд ва ба маъруф амр намоёед
ва аз мункар боз доред ва қорхотонро сабук созед ва ҳар
чи гузаштани астро бигзоред ва ҳар чи бардоштани астро
бардоред ва барои кӯч қардан ба сӯй Маҳдӣ омода шавед;
Қароки ман қарғоҳ ҳамроҳони қофӣ биёбам, ба сӯй ӯ кӯч
хоҳам қард, агарчи миёни ман ва ӯ ҳафт қарё бошад. Қист
ки даҳ қазор танро барои ман қазмин қунад то ман зуҳури
Маҳдиқро барои ӯ қазмин шамам?! Қазмин қандида ва қазмон
монанди қамли қирқине аст қи қар боз қарда бошад, қале
оқибат барои қарҳезқорон хоҳад буд>>.

Худованд шумо <<Қавонони дӯстдори Маҳдӣ>> ро қифз фармояд.

Дафтари қифз ва нақри осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши посухгӯй ба пурсишҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари қифз ва нақри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ қлик кунед.

Линки нақри
боз

Саҳифаи фејбуқ
нақри

Саҳифаи гуғл
нақри

Саҳифаи қанад
нақри